

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 2 Pv 511/14/8803-57
EEČ: 2-64-470-2016

Košice II 13.12.2016

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: poškodzovanie veriteľa podľa § 239 odsek 1 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

vázba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: poškodzovanie veriteľa podľa § 239 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako štatutárny orgán spoločnosti XXXXX čiastočne zmaril uspokojenie pohľadávky spoločnosti XXXXX, ktorá na základe vystavenej faktúry číslo 04042012 zo dňa 30. 04. 2012 s dátumom splatnosti 07. 05. 2012 na sumu 477,61 €, faktúry číslo 01052012 vystavenej dňa 08. 05. 2012 s dátumom splatnosti 15. 05. 2012 na sumu 285,- €, faktúry číslo 05062012 vystavenej dňa 10. 06. 2012 s dátumom splatnosti 17. 06. 2012 na sumu 114,- € a faktúry číslo 01072012 vystavenej dňa 08. 07. 2012 s dátumom splatnosti dňa 15. 07. 2012 na sumu 173,76 € fakturovala spoločnosti XXXXX za vykonané práce celkovo čiastku 1.050,37 €, pričom znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že v sledovanom období spoločnosť XXXXX použila finančné prostriedky v celkovej výške 540,- € pri transakciách označených "platba kartou - online poker", ktoré nesúviseli s podnikateľskou aktivitou spoločnosti XXXXX, čím takto svojím konaním spôsobil spoločnosti IXXXXX škodu v celkovej výške 540,- €.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Okresného riaditeľstva PZ, Obvodného oddelenia Košice – Juh, sp. zn. ORP-2665/JU-KE-2014, zo dňa 1.8.2014 bolo začaté trestné stíhanie a uznesením zo dňa 14.11.2014 vznesené obvinenie XXXXX za prečin poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po skončení vyšetrovania poverený príslušník podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku predložil dňa 22.11.2016 na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na podanie obžaloby na obvineného pre vyššie uvedený prečin.

Preskúmaním predmetného návrhu, ako aj predloženého vyšetrovacieho spisu som sa s takýmto postupom a názorom povereného príslušníka nestotožnila. Som toho názoru, že v danom prípade neboli naplnené všetky obligatórne znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania veriteľa, ako po stránke objektívnej, no najmä po stránke subjektívnej.

Poverený príslušník PZ v predmetnej veci vykonal dokazovanie výsluchom obvineného, poškodeného, znaleckým dokazovaním a zabezpečením relevantných listinných dôkazov.

Obvinenému bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie najmä na základe vypracovaného znaleckého posudku č. 168/2014 zo dňa 11.11.2014 z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika, ktorého závery objektivizovali zistenia o zrealizovaní platieb zo strany obvineného z účtu spoločnosti XXXXX vo výške 540 Eur označených ako platba kartou – online poker s popisom DDPOKERSTARS, ktoré takto mali byť použité na iný ako podnikateľský účel. Jednalo sa pritom o také skutočnosti, ktoré boli výrazom vyššej miery podozrenia, že bol spáchaný trestný čin a že ho spáchala konkrétna osoba.

Obvinený sa v prípravnom konaní ku skutku, pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, nepriznal a tento v celom rozsahu poprel. Existenciu splatných pohľadávok spoločnosti XXXXX obvinený nepopieral, naopak svoj záväzok uznal a vyjadril vôľu tento dlh uhradiť aj z vlastných prostriedkov. Na svoju obranu uviedol, že suma 540 Eur bola uhradená z firemného účtu, na miesto súkromného účtu, omylom a následne vrátená hotovostnou platbou do pokladne spoločnosti koncom roka 2012.

Poškodený XXXXX v rámci svojej výpovede popísal právny titul a výšku pohľadávky spoločnosti XXXXX voči spoločnosti obvineného XXXXX celkovo vo výške 1 050,37 Eur, ktorá nebola v tom čase uhradená a ktorú si zároveň uplatnil ako škodu spôsobenú trestným činom. Poškodený ako dôvod neuplatnenia svojej vymáhateľnej pohľadávky žalobou v civilnom konaní uviedol skutočnosť, že voči obvinenému vedie bezúspešne exekúciu za účelom vymoženia pôžičky vo výške 16 000 Eur, pričom obvinený nemá mať žiaden majetok. V tejto súvislosti boli do vyšetrovacieho spisu zabezpečené listinné dôkazy o začatom exekučnom konaní sp. zn. XXXXX XXXXX vedenom na základe návrhu poškodeného zo dňa 26.11.2012 voči obvinenému titulom vykonateľnej notárskej zápisnice s predmetom plnenia – vrátenie pôžičky vo výške 16 000 Eur.

V rámci vyšetrovania boli zabezpečené faktúry spoločnosti XXXXX vystavené pre spoločnosť XXXXX historický prehľad údajov z obchodného registra, výpisy z bankových účtov spoločnosti XXXXX za rozhodné obdobie, z ktorých okrem transakcií zo dňa 20.6.2012, 21.6.2012, 21.6.2012, 23.7.2012, vyplývajú aj ďalšie opakované platby s rovnakým popisom rovnakému obchodníkovi s popisom DDPOKERSTARS. Na tomto podklade bol vypracovaný znalecký posudok č. 71/2015 zo dňa 15.4.2015 z odboru ekonómia a manažment, odvetvie účtovníctvo a daňovníctvo, personalistika zo záverov vyplynulo, že spoločnosť XXXXX mala s výnimkou faktúry č. 04042012 vo výške 477,61 Eur, v deň splatnosti faktúr dostatok finančných prostriedkov na ich úhradu. Ohľadom účelu použitia finančných prostriedkov prijatých v sledovanom období na účet spoločnosti znalec uviedol že pri štyroch platbách (zo dňa 20.6.2012, 21.6.2012, 21.6.2012, 23.7.2012) celkom v sume 540 Eur išlo o platbu s popisom „platba kartou – online poker“, ktorá nemala žiaden súvis s podnikateľskou činnosťou spoločnosti XXXXX

Za účelom komplexného posúdenia solventnosti spoločnosti XXXXX bolo vykonané dokazovanie, v rámci ktorého bola zabezpečená správa Okresného úradu Košice, katastrálny odbor, z obsahu ktorej vyplýva, že spoločnosť XXXXX ako aj obvinený neboli v období od 1.1.2012 zapísaní ako vlastníci, resp. spoluvlastníci žiadnej nehnuteľnosti. Rovnako bola zabezpečená správa Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach, Krajského dopravného inšpektorátu, v zmysle ktorej žiadne motorové vozidlo nie je a nebolo vo vlastníctve spoločnosti XXXXX ani vo vlastníctve obvineného. Zo správy Daňového úradu Košice vyplýva, že daňový subjekt XXXXX za zdaňovacie obdobie r. 2012 nepodala žiadne daňové priznanie k dani z príjmov právnických osôb.

Z výsluchu obvineného po náležitom procesnom poučení podľa § 89 Trestného poriadku vyplynulo, že tento účtovníctvo spoločnosti XXXXX odmietol vydať, neskôr tvrdil, že účtovníctvo mu bolo koncom septembra 2015 odcudzené, resp. ho stratil v hromadnom dopravnom prostriedku v Brne v Českej republike. Uvedenou skutočnosťou takisto odôvodňoval nemožnosť preukázania vrátenia mylnej platby vo výške 540 Eur do pokladne spoločnosti.

Výsluchom obvineného ako aj poškodeného bolo v závere vyšetrovania preukázané, že obvinený postupným čiastočným plnením napokon uhradil dlžnú sumu 1 050,37 Eur v plnom rozsahu.

V zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bolo zistený skutkový stav veci o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

V zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po vyhodnotení všetkých zadovážených dôkazov v súlade s § 2 ods. 10 a ods. 12 Trestného poriadku vykonaných v rámci vyšetrovania v predmetnej trestnej

veci je potrebné prijať záver, že uvedený skutok nie je prečinom poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, nakoľko sa nepodarilo v konaní obvineného preukázať naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a vykonané dokazovanie nepostačuje na to, aby na obvineného bolo možné podať obžalobu pre vyššie uvedený trestný čin.

Podľa § 239 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa prečinu poškodzovania veriteľa dopustí ten, kto čo aj len čiastočne zmarí uspokojenie svojho veriteľa tým, že zničí, poškodí urobí neupotrebitelnou, zatají, predá, vymení alebo inak odstráni čo aj len časť svojho majetku.

Objektom tohto trestného činu je právo veriteľa na uspokojenie svojej pohľadávky, ktorú má voči páchatelovi. Objektívna stránka spočíva v poškodení vlastného veriteľa tým, že páchatel alternatívne koná tak, že buď dôjde k zmenšeniu aktív dlžníkovho majetku, z ktorého by sa mohol veriteľ uspokojiť alebo fingovaniu pasív, ktoré majú znížiť skutočnú hodnotu dlžníkovho majetku.

Na trestnú zodpovednosť páchatel'a sa vyžaduje, aby takýmto konaním dlžník zmaril čo i čiastočné uspokojenie veriteľa ak dlžník takým konaním zmenší svoj majetok a veriteľ nemôže ani čiastočne dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky.

Páchatel'om tohto trestného činu môže byť výlučne dlžník. Ide o subjekt so zvláštnou vlastnosťou podľa § 128 ods. 8 Trestného zákona. Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel, teda dlžník musí konať v úmysle vyhnúť sa uspokojeniu veriteľa, prípadne musí si byť vedomý toho, že jeho konanie môže mať tento následok a pre prípad, že sa tak stane bol s tým uzrozumený.

Samotné použitie finančných prostriedkov na iný ako podnikateľský účel, ktorým dochádza prirodzene k zmenšeniu majetku dlžníka nezakladá trestnú zodpovednosť dlžníka podľa § 239 Trestného zákona, i keby takto použité prostriedky mohli byť použité na uspokojenie veriteľa. Z rovnakého dôvodu k trestnej zodpovednosti v zmysle ustálenej judikatúry takisto nestačí ak dlžník oddiali alebo sťažil uspokojenie veriteľa, ak má veriteľ možnosť uspokojiť svoju pohľadávku z iného dlžníkovho majetku (R 14/1991).

Uvedenou skutkovou podstatou je postihnuteľné len také konanie páchatel'a, ktorý úmyselne zmenší svoj majetok, čím zaviní aspoň čiastočné zmarenie možnosti uspokojenia svojho veriteľa, ktorý sa preto nemôže uspokojiť zo žiadneho iného dlžníkovho majetku. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti pre poškodzovanie veriteľa je nevyhnutné preukázanie zavineneho zmarenia možnosti veriteľa uspokojiť svoju pohľadávku, t. j. nemožnosť uspokojenia veriteľovej pohľadávky z iného dlžníkovho majetku.

Skutkovou podstatou trestného činu rozumieme súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin.

Znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú objekt skutkovej podstaty trestného činu, objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, subjekt skutkovej podstaty trestného činu a subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu.

Všetky tieto štyri skupiny znakov tvoria jednotný celok a sú v skutkovej podstate trestného činu obligatórne. Existujú v každej skutkovej podstate trestného činu aj keď v nej nie sú výslovne uvedené. V prípade, ak by niektorý z týchto znakov chýbal, nešlo by v danom prípade o trestný čin.

Po preskúmaní vyšetrovacieho spisu a vyhodnotení všetkých dôkazov, ktoré boli vykonané povereným príslušníkom PZ v rámci prípravného konania mám za to, že obvinený svojim konaním nenaplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. V jeho konaní absentuje najmä obligatórny znak skutkovej podstaty uvedeného trestného činu a to subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu - zavinenie.

Zavinenie je vnútorný psychický vzťah páchatel'a k objektívnym znakom páchaného trestného činu.

Trestný čin je spáchaný úmyselne ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí bol s tým uzromený.

Zavinením sa rozumie vnútorný psychický vzťah páchatel'a k skutočnostiam tvoriacim trestný čin. Tvorí obligatórnu zložku subjektívnej stránky trestného činu. Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti čím je vyjadrená zásada, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie vo forme úmyslu je vybudované na zložkách vedomostnej aj vôľovej.

Záver o zavinení páchatel'a sa musí vždy preukázať výsledkami dokazovania a musí z nich logicky vyplynúť. Záver o tom, či tu je zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme je právnym záverom. Tento právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach buď orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu (R 19/1971).

Po vyhodnotení dôkazov treba konštatovať, že vyšetrovaním sa nepodarilo zadovážiť žiaden taký dôkaz, na základe ktorého by bolo možné tvrdiť, že obvinený konal v úmysle čo aj len čiastočne zmariť uspokojenie svojho veriteľa - spoločnosť IXXXXX tým, keď použil finančné prostriedky spoločnosti XXXXX na účely s podnikateľskou činnosťou nesúvisiace. Uvedené vyplýva z nemožnosti preukázania z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti podstatnej skutočnosti, a to otázky uspokojenia veriteľa z iného majetku obvineného.

Vykonaným dokazovaním bola jednoznačne preukázaná existencia splatných a vymáhateľných pohľadávok spoločnosti XXXXX voči spoločnosť XXXXX celkovo vo výške vo výške 1 050,37 Eur, neuhradenie týchto pohľadávok v období splatnosti od 7.5.2012 do 15.7.2012, ako aj použitie finančných prostriedkov spoločnosti XXXXX na nepodnikateľské účely v období jún 2012 vo výške 540 Eur. Takisto bolo preukázané, že obvinený ako aj spoločnosť XXXXX nedisponovali v rozhodnom období žiadnou nehnuteľnosťou ani motorovým vozidlom. Na podklade tejto skutočnosti však nemožno prijať záver o tom, aby stíhaným konaním dlžníka došlo

k zavinenému zmareniu možnosti uspokojenia spoločnosti XXXXX z trestnoprávneho hľadiska, t. j. aby sa veriteľ nemohol uspokojiť z iného speňažiteľného majetku dlžníka dosahujúceho hodnotu 540 Eur. Naznačenému záveru bráni faktická nemožnosť komplexného posúdenia majetkovej situácie spoločnosti spôsobená nemožnosťou zabezpečenia účtovníctva spoločnosti XXXXX, ako aj nepodanie daňového priznania za r. 2012 zo strany spoločnosti XXXXX

K otázke šetrenej majetkovej a ekonomickej situácie spoločnosti XXXXX je potrebné uviesť, že zistenia vyplývajúce zo znaleckého posudku vypracovaného len na základe výpisov z bankových účtov nie sú dostatočným obrazom pre objektívne posúdenie celkovej ekonomickej situácie a majetkovej štruktúry spoločnosti XXXXX. Tvrdenia poškodeného o nemajetnosti obvineného dokumentované listinnými dôkazmi o začatí exekučnom konaní sp. zn. XXXXX nie sú relevantné, nakoľko majú vypovedať o majetkovej situácii osoby obvineného, pričom v danej veci je potrebné skúmať majetkovú situáciu spoločnosti XXXXX, ktorá je majetkovo a osobne samostatným subjektom. Napokon, samotný fakt o začatí exekučného konania nemá priamu vypovedaciu hodnotu o majetku povinného, ale jednoznačne iba o otázke nedobrovoľného splnenia záväzku, ktorého dôvodom nemusí byť nevyhnutne nemajetnosť povinného.

Záverom je na mieste dodať, že základným účelom trestného práva je ochrana významných spoločenských vzťahov a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb pred trestnými činmi, zároveň však trestné právo možno považovať za prostriedok poslednej inštancie a využitie trestnoprávnej ochrany prichádza do úvahy až vtedy, ak na ochranu práv a záujmov jednotlivca alebo spoločnosti nestačia prostriedky iných odvetví právneho poriadku Slovenskej republiky. V právnom štáte je neprípustné, aby prostriedky trestnej represie slúžili k uspokojovaniu subjektívnych práv súkromnoprávnej povahy, pokiaľ pri tom nie sú splnené všetky predpoklady vzniku trestnoprávnej zodpovednosti, resp. ak nie sú tieto predpoklady úplne a bez akýchkoľvek pochybností zistené.

Vzhľadom na uvedené som preto toho názoru, že v danej veci sa výlučne jednalo o obchodnoprávny spor, kde represívna funkcia trestného práva (pre porušenie a nedodržanie zmluvného záväzku) nielenže nemá opodstatnenie, ale navyše je v zmysle ustálenej súdnej praxe a Ústav SR nepoužiteľná.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poukazujúc na všetky uvedené skutočnosti mám za to, že zo strany obvineného nebola naplnená skutková podstata prečinu poškodzovania veriteľa spôsobom, kladeným mu za vinu a keďže taktiež nie je dôvod na postúpenie veci na prejednanie priestupku príslušnému úradu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako sa to konštatuje vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Anna Čabáková
prokurátorka